

L'IGUALADÍ

Front a la supèrbia monàrquica, cal accentuar l'acció esquerrista del Govern.

La tolerància amb aquesta gent, pot portar-nos al feixisme. Alemanya, és una mostra.

ÈPOCA VIII

PORTANTVEU SETMANAL D'ESQUERRA REPUBLICANA

Núm. XII

IGUALADA, 1 DE JULIOL DE 1933

Sabotatge, no

No sense recança deixàrem de publicar en el número de la setmana passada, la Sessió Municipal, en la qual el nostre particular amic i regidor senyor Panadés, va insinuar—en un prec dirigit a l'Alcalde—que algun empleat s'entretenia fent monarquisme, en lloc d'atendre i despatxar els afers propis del seu negociat. És a dir, que arraserat en la poltrona burocràtica, dispara les seves fúries de monàrquic, contra la República. Això—va dir l'amic Panadés—no pot tolerar-se. Demanant, que de comprovar-se ço que deia, procedís l'Alcalde, amb la màxima energia, foragitant inclús, al desaprensiu empleat.

Aquesta cosa tan naturalíssima, i més ara, de procurar que els empleats es limitin, en les hores d'oficina, al compliment de llur comès, ha motivat que el "Diari d'Igualada", digués, arrant d'aquesta insinuació, amb la malícia a què ens té acostumats, «que posant en pràctica les teories sustentades pel Sr. Panadés, tornariem als temps en què el canvi d'empleats era fatal quan pujava en Cànovas o en Sagasta». No, senyors no, no és això.

Ço que l'amic Panadés vol significar en la seva insinuació, és que els negociats són per atendre i servir al públic, i no un lloc on els oficinistes blasmin del règim. Per a fer aquesta feina poden utilitzar els seus centres i ningú els dirà res, però fer-ho a les oficines Municipals o a les de l'Estat, equival a sabotejar la República. I això, i no altra cosa, és el que nosaltres, juntament amb el senyor Panadés, no podem permetre.

Sabotatge, no.

De col·laboració

Les dretes, provocadores

Les dretes de tot Espanya, aprofiten totes les festivitats per a promoure aldarulls, a fi de desprestigiar la jove República.

Amb tots els seus periòdics i amb grans titulars es queixen molt sovint de persecucions sistemàtiques que solament existeixen en la seva pobra mentalitat, que els republicans i sobre tot els socialistes som una colla de demagogs i analfabets. Però en canvi presenciem setmanalment que en tots els mítings i conferències en què hi parlen cavernícoles, acaben a trets, la majoria d'ells.

Recentment, amb motiu d'una diada que commemoraven sovint els jesuïtes, perquè hi vivien a l'entorn d'ella, poguérem llegir, que a Madrid, confongueren les festes religioses que ells celebren, amb les de la monarquia despòtica i feudal, exhibint descaradament penjarelles monàrquiques,

tapades discretament amb draps del Crist-rei, que el vent va trair-los, deixant al descobert, tota la draperia passada de moda.

Es que fatalment, les dretes acostumades a viure dels privilegis que els hi concedia la podrida monarquia, no volen ara de cap de les maneres sotmetre's a les lleis del poble, que és el sobirà de les Corts.

Llavors amb un simple decret reial, aconseguien tot el que volien i ara no poden lograr res, del que sostreien del poble famolenc, que tingueren encadenat més de tres segles.

I ara demanen llibertat per ells per a poguer malparlar de l'obra de les Corts i dels homes que formen el govern. Ells en un règim democràtic, no hi poden viure, s'hi asfixien. Totes les seves teories celestials, cauen a l'enfrontar-se amb la ciència.

L'atmosfera liberal i esquerrana d'ara, els estreny la gola; els ofega, perquè es veuen acorralats en perdre aquells drets usurpats que fins avui posseïren, sobre l'escola, la família, la propietat i el no poguer retenir la joventut analfabeta o hipòcrita, en els rengles de la religió. Soldats de la santa causa! Carn de canó per uns ideals que ells no senten, però que exploten!

I organitzen congressos, diades catequístiques, que no són res més, que concentracions de ramats de trabucaires. Donen mítings que com el de Saragossa, que va acabar assassinant per l'espalla a uns republicans, pel sol fet de contestar les injúries que proferien contra el règim. Tots els carlistes criminals que encobreix el reaccionari norteny, Llamamié de Clairac anaven proveïts d'armes tan pèrfides i hipòcrites com els punxons.

I aquests demanen llibertat! Criden a les Corts denunciant que les autoritats els deixen desamparats.

Pobrets! El seràfic Llamamié encara tingué l'arribisme d'interpel·lar sobre aquests sagnants successos, amb tot i volguent demostrar la innocència dels seus protegits butxins que encara es creuen que vivim en temps de la inquisició. Però en el mateix Parlament li varen ensenyar un exemplar de l'arma suïcida amb què escometeren

les seves víctimes, un punxó brut de sang, recollit en la sala on tingué lloc el míting.

Covards! Per què la voleu la llibertat?

Tots aquests actes ens demostren clarament que les dretes no saben viure decentment en règim democràtic, liberal, i abusen de la llibertat per a fer demagògia.

Cal vigilar la reacció que vol imposar-se per la violència. Ells a tot arreu veuen escamots armats, que no són res més que forces que ells mateixos traslladen a fer exercicis, com els d'ara celebrats a l'històric monestir de Poblet.

Una concentració nacionalista radical de joves representants de l'alta banca catalana que aprofiten el motiu de la renaixença per a fer pràctiques de tir. I els hipòcrites disfressats d'un periòdic local, prou conegut, que tenen a sou un ex-pistoler del Sindicat Lliure que inspirava el cardenal Segura, ho atribuïa còmodament a les joventuts d'Estat Català d'Esquerra Republicana de Catalunya. A pesar de totes aquestes campanyes obstruccionistes s'ha de continuar l'obra de la Revolució. Ni Sanjurjo, Lerroux, Maura ni Gil Robles, no són res per a barrar el pas de la Revolució triomfant.

Antoni Borràs i Quadres

CENTRE REPUBLICA

Avui dissabte, dia 1, a les deu de la nit, tindrà lloc al saló d'actes d'aquest Centre la segona Conferència del cicle organitzat per la Comissió de Cultura, a càrrec del Conseller de Sanitat:

En JOSEP DENCÀS

tema:

Futura Organització Sanitària de Catalunya

L'ACTE SERÀ PÚBLIC